

Turo a Raapoto

SZÜLŐFÖLDEM VIRÁGAI

Ott, a magas hegyekben virágzik az új-zélandi
karácsonycserje,
A tenger fölé nyúló hegyfokon a csavarpálma
virága gyönyörködik magában,
S a lenti tisztásokon földig hajol a gardénia.
A völgyekben folyók tekeregnek,
mint hibiszkuszvirágok tánca.
Szülőföldem egy óceánban nyíló virág.

ESŐ

Ó eső, eső!
A tenger felől egész a láthatárig,
A földet ostromolva,
A völgyek legmélyét frissítő,
A nyílt víz felől érkező, tápláló eső.
Zuhogó, áradó vize a folyóknak,
A földet ostromolva,
A tenger felől egész a láthatárig.

EZ A TE HAZÁD!

Ó te leány, s te ifjú!
Emeld tekinteted az égre, nézz a földre,
Szemléld a tengert, s csodáld a hegyeket,
Leld örömed a napkeltében,
S gyönyörködj a naplementében!
Íme hazád,
Mit őseid örökül hagytak rád.

Patrick Araia Amaru
& Edgar Tetahiotupa

MAGASAN ÁLL A TENGER A TORKOLATNÁL

A szerelmen túl,
A simogatások
Szűnni nem akaró hullámzásában,
Túl az időn,
A világ, az emberiség,
Hajnalán,
Túl a gyönyörön,
S az ezernyi nap fényében tündöklő,
Érzéki kábulaton,
Viszem majd testedet,
Viszem majd testedet...

Barátom,
Magasan áll a tenger a torkolatnál.

Patrick Araia Amaru

KIS FOLYÓ

Előtűntem
A napfényben
A hegyek irányából, a völgyből.
Sebesen szaladtam
A köveken,
Simogatva a hibiszkusz leveleit.
Partot érek
A tenger partján,
A torkolatnál,
Hogy átöleljem
Az óceánt.

SZENT RÍTUS

Most a testek felemelkednek,
S a lelkek nyughelyüket keresik.
Együttérzés könnyeit hullatja az ég
A könyörgő lelkekért,
Kik gyászukat ünneplik.

Tanúként nincs más, csak a hold.
Itt ér véget zavarodottság, s örület.
Mikor a fájdalom soha nem látott erővel ostromol
A szenvedés oltárán,
Az együttérzéstől, a szeretettől kimerülten
Feledjük sérelmeinket,
Hogy megszelídítsük e dühtől remegő isten
erőszakosságát,
Ki olyan irigy, akár a többi istenség.

Hogy a hagyományok megalapozása megnyissa
Az utat kihívásai által,
S hogy az, ki minden hatalom birtokosa,
A menedék melegét nyújtsa,
Hogy a tévelygő, szenvedő lelkek
Megtalálják a békéhez vezető átjárót.

MIT KEZEM VETETT LE IS ARATJA MAJD ...

A szerelem
Gyümölcse vagyok,
Mít apám
Elvetett,
S anyám
Hordozott.
Ez hát az ok,
Mely szemeidet lecsukta
Anyám?

A szerelem
Gyümölcse vagyok,
Mít apám
Elvetett,

S anyám
Hordozott,
Ez hát az ok,
Amiért megerőszakoltál
Apám?

Gyötör a bánat, s a szégyen.
Oh, apám!
S te ismét megerőszakolsz
Ma éjjel.
Elfonnyadok, mint meggyalázott virág.
S te apám,
Mégis újra megerőszakolsz
Engem, a lányodat ...

Mit kezem vetett,
Le is aratja majd ...
Mít mondhatnék még ...

A szerelem
Gyümölcse vagyok,
Mít apám
Elvetett,
S anyám
Hordozott.

Halljátok szüleim!
A gyümölcs elfonnyad,
S én elhervadok.

KULTÚRA ÉS IDENTITÁS

Mikor a hosszú álom hullámai
Megtörnek az élet partjain,
Mikor a feledés szelében
Továtűnik büszkeség és tudás,
Mikor a látszat homályba vész,
Meztelen a test,
S védtelen a lélek,

Mi marad akkor?
Mondd, akkor mi marad?

A kultúra és az identitás,
Mi összekapcsol minket.
A kultúra és az identitás,
Mely a föld mélyéből származik,
Földanyánk méhéből.

Mikor a hullámok megtörtnek,
S tombol a szél,
Gyökereidre gondolj,
S arra, hogy ki vagy.

Henri Hiro

LÁTOMÁS

Új anyaföld,
Új fuvallat.
Új civilizáció,
Új korszak.
Új élet.

Megújult tekintetem
vággyal teli, álmodozón
feledkezik bele az ezüstös káprázatba.
Elhagytam szülőföldem,
S elhagytam szeretteim.

Mert szememben fényesen ragyogtál
Ó Tahiti,
csillogásod szikrát
vetett lelkemben.

Úgy hittem, Te vagy
az élet titkának letéteményese.

fordította Pallai Károly Sándor.

